

Det er min opfattelse, at prisfaldet på 150 og 132 kV kablerne skal udnyttes til at kabellægge på 150/132 kV niveauet, samt at dette vil blive indpasset i en fremtidig revision af principperne.

Spm. nr. S 2017

Til miljø- og energiministeren (6/5 99) af:

Jens Vibjerg (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan retsforholdet er i de situationer, hvor tilsynsmyndigheden ikke har udøvet en forvaltningsmæssig korrekt arbejdsgang i forbindelse med en erstatningsboring, og hvor en sådan boring inden for 5 meter samtidig er miljømæssigt uheldig?«

Begrundelse

I skrivelse fra Miljøstyrelsen til Miljø- og Levnedsmiddelcentret i Horsens, dateret 18. juli 1997, anføres nederst side 2: »En forvaltningsmæssig korrekt arbejdsgang er således:

1. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med de private brønde og boringer, herunder tilsyn med de tekniske anlæg.
2. Viser tilsynet, at en brønd eller boring f.eks. er uhensigtsmæssigt beliggende, varsler kommunalbestyrelsen en afgørelse efter vandforsyningslovens § 21, stk. 3.
3. Efter at have modtaget eventuelle bemærkninger fra grundejerne kan kommunalbestyrelsen meddele afgørelse efter § 21, stk. 3.

Udgangspunktet er således efter § 21, stk. 2, at der foreligger en ret for grundejeren til at udføre en boring inden for 5 meter. Skal der ske indskrænkninger i denne ret efter § 21, stk. 3, skal det derfor ske under overholdelse af de normale regler om påbud og forbud. Afgørelsen skal meddeles, inden boringen bryder sammen.«

En del kommuner har ikke udført deres tilsynsforpligtigelse med enkeltvandindvindingsanlæg, men benytter en administrativ bestemmelse, om at retten til at udføre § 21, stk. 2, -erstatningsboringer ikke gælder i pågældende kommune.

Såfremt der er ubetinget pligt, uagtet forureningsrisiko, til placering inden for 5 meter for disse boringer, medfører dette, at grundejere,

der benytter retten jf. § 21, stk. 2, ikke får en miljømæssig forsvarlig placering af en erstatningsboring, idet der ikke i en akut situation med vandmangel er den fornødne tid til en normal ansøgningsprocedure.

Svar (18/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen har forstået spørgsmålet således:

En ejendoms vandindvindingsanlæg har en miljø- og sundhedsmæssig uhensigtsmæssig beliggenhed vurderet ud fra de nuværende forhold.

Tilsynsmyndigheden har imidlertid ikke meddelt forbud mod etablering af en erstatningsboring. Hvordan er da retsstillingen, hvis der opstår behov for en erstatningsboring?

Hvis en kommune som led i sin tilsynsvirksomhed med de private brønde og boringer ikke har fundet anledning til efter vandforsyningslovens § 21, stk. 3 konkret for den enkelte ejendom at forbyde etablering af en erstatningsboring eller såkaldt 5-meter-boring, kan en sådan etableres, når betingelserne efter § 21, stk. 2, er til stede.

§ 21, stk. 2, er en undtagelse fra hovedreglen i § 21, stk. 1, hvorefter vandindvindingsanlæg ikke må etableres eller ændres væsentligt uden tilladelse.

Undtagelsesreglen kan anvendes, når en forbedring eller ændring er nødvendig for at opretholde en bestående vandforsyning. I så fald kan der etableres et nyt anlæg inden for en afstand af 5 meter fra det hidtidige indvindingssted. Arbejdet skal dog anmeldes til tilladelsesmyndigheden, inden det påbegyndes.

Bestemmelsen kan endvidere kun anvendes, hvor det er sundhedsmæssigt forsvarligt at etablere en erstatningsboring inden for 5 meter fra det hidtidige anlæg. Det understreges, at såvel grundejer som brøndborer skal være opmærksomme på, at bestemmelserne i § 5 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 4 af 4. januar 1980 om udførelse af boringer efter grundvand, (Brøndborerbekendtgørelsen) også gælder for de arbejder, der udføres efter undtagelsesbestemmelsen i § 21, stk. 2.

Det fremgår bl.a. af Brøndborerbekendtgørelsens § 5, at det ved placering af en boring skal